

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 252

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Mărți, 8 aprilie 2014

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
32.	— Lege pentru ratificarea Tratatului privind comerțul cu arme, adoptat la New York la 2 aprilie 2013 și semnat de România la New York la 3 iunie 2013	2
	Tratat privind comerțul cu arme	2-7
310.	— Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Tratatului privind comerțul cu arme, adoptat la New York la 2 aprilie 2013 și semnat de România la New York la 3 iunie 2013.....	7
REPUBLICĂRI		
	Legea nr. 17/1990 privind regimul juridic al apelor maritime interioare, al mării teritoriale, al zonei contigue și al zonei economice exclusive ale României	8-16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru ratificarea Tratatului privind comerțul cu arme,
adoptat la New York la 2 aprilie 2013 și semnat de România
la New York la 3 iunie 2013**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Se ratifică Tratatul privind comerțul cu arme, adoptat la New York la 2 aprilie 2013 și semnat de România la New York la 3 iunie 2013.

Art. 2. — Ministerul Afacerilor Externe, prin Departamentul pentru Controlul Exporturilor/ANCEX, va răspunde de aplicarea Tratatului privind comerțul cu arme în România.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
**CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON
POPESCU-TĂRICEANU**

București, 27 martie 2014.
Nr. 32.

**TRATAT
privind comerțul cu arme*)****Preambul**

Statele părți la prezentul tratat,
ținând cont de scopurile și principiile Cartei Națiunilor Unite,
reamintind articolul 26 al Cartei Națiunilor Unite, care urmărește promovarea stabilirii și menținerii păcii și securității internaționale prin alocarea minimă către armament a resurselor umane și economice ale lumii,
subliniind necesitatea de a preveni și eradica comerțul ilicit de arme convenționale și de a împiedica deturnarea acestora către comerțul ilicit sau către utilizări finale și utilizatori finali neautorizați, în special în scopul comiterii de acte teroriste,
recunoscând interesele legitime de ordin politic, de securitate, economice și comerciale ale statelor în comerțul internațional cu arme convenționale,
reafirmând dreptul suveran al oricărui stat de a reglementa și controla armele convenționale exclusiv pe teritoriului său, în conformitate cu propriul sistem legal sau constituțional,
cunoscând că pacea și securitatea, dezvoltarea și drepturile omului sunt piloni ai sistemului Națiunilor Unite și fundamentul securității colective și recunoscând că dezvoltarea, pacea și securitatea și drepturile omului sunt interdependente și se susțin mutual,
reamintind Liniile directoare privind transferurile internaționale de arme elaborate de Comisia pentru Dezarmare a Națiunilor Unite și adoptate de către Adunarea Generală prin Rezoluția 46/36H din 6 decembrie 1991,
luând notă de contribuția adusă de Programul de acțiune al Națiunilor Unite pentru prevenirea, combaterea și eliminarea traficului ilicit cu arme ușoare în toate aspectele, de Protocolul împotriva fabricării și traficului ilegale de arme de foc, de piese și de componente ale acestora, precum și de muniții, adițional la Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate, și de Instrumentul internațional care permite statelor să identifice și să urmărească, rapid și sigur, armele de calibru mic și armamentele ușoare,
recunoscând consecințele de securitate, sociale, economice și umanitare ale comerțului ilicit și ale comerțului nereglementat cu arme convenționale,
conștienți că civilii, în special femeile și copiii, reprezintă marea majoritate a persoanelor afectate de conflictele armate și violența armată,
recunoscând și dificultățile cu care se confruntă victimele unui conflict armat și nevoia acestora pentru o îngrijire adecvată, readaptare și reintegrare socială și economică,

*) Traducere.

subliniind că nimic din prezentul tratat nu împiedică statele de la adoptarea și menținerea unor măsuri suplimentare efective pentru a promova realizarea obiectivului și scopului prezentului tratat,
 conștienți de faptul că comerțul, posesia și folosirea anumitor arme convenționale în special pentru activități recreative, culturale, istorice și sportive sunt licite și legale, în cazul în care un astfel de comerț, posesie și utilizare sunt autorizate sau protejate prin lege,
 conștienți, de asemenea, de rolul pe care îl pot juca organizațiile regionale în sprijinirea statelor părți, la cerere, în implementarea prezentului tratat,
 recunoscând că societatea civilă, în special organizațiile nonguvernamentale și sectorul industrial, pot contribui în mod activ, din proprie inițiativă, la creșterea conștientizării obiectului și scopului tratatului și la realizarea acestora,
 considerând că reglementarea comerțului internațional cu arme convenționale și prevenirea deturnării acestora nu ar trebui să împiedice cooperarea internațională și comerțul licit de materiale, echipamente și tehnologie pentru scopuri pașnice,
 subliniind dorința de a obține adeziunea universală la acest tratat, hotărâte să acționeze în conformitate cu următoarele principii:

Principii

- dreptul natural la legitima apărare, individuală sau colectivă, recunoscut tuturor statelor în articolul 51 din Carta Națiunilor Unite;
- reglementarea diferendelor internaționale prin mijloace pașnice astfel încât pacea, securitatea și justiția internațională să nu fie periclitare, în conformitate cu articolul 2 alineatul (3) din Carta Națiunilor Unite;
- abținerea, în relațiile lor internaționale, de la amenințarea sau utilizarea forței împotriva integrității teritoriale sau independenței politice a oricărui stat, sau în orice altă manieră neconformă cu scopurile Organizației Națiunilor Unite, conform articolului 2 alineatul (4) din Carta Națiunilor Unite;
- neamestecul în probleme care sunt exclusiv în jurisdicția internă a oricărui stat, conform articolului 2 alineatul (7) al Cartei Națiunilor Unite;
- obligația de a respecta și a asigura respectarea dreptului internațional umanitar, în conformitate cu convențiile de la Geneva din 1949, precum și respectarea și asigurarea respectării drepturilor omului, în conformitate, printre altele, cu Carta Națiunilor Unite și Declarația Universală a Drepturilor Omului;
- responsabilitatea fiecărui stat, conform obligațiilor sale internaționale, de a reglementa comerțul internațional cu arme convenționale, de a preveni deturnarea acestora, și, în primul rând, de a institui și aplica un sistem național de control corespunzător;
- respectarea interesului legitim al fiecărui stat de a achiziționa arme convenționale pentru a-și exercita dreptul la legitimă apărare și să poată contribui la operațiuni de menținere a păcii și de a produce, exporta, importa și transfera arme convenționale;
- necesitatea aplicării acestui tratat de manieră coerentă, obiectivă și nediscriminatorie, au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

Obiect și scop

Prezentul tratat are ca obiect:

- instituirea normelor comune celor mai stricte pentru reglementarea sau îmbunătățirea reglementării comerțului internațional cu arme convenționale;
  - prevenirea și eradicarea comerțului ilicit cu arme convenționale și prevenirea deturnării acestora;
- pentru a:
- contribui la pacea, securitatea și stabilitatea internaționale și regionale;
  - reduce suferința umană;
  - promova cooperarea, transparența și acțiunea responsabilă a statelor părți în comerțul internațional cu arme convenționale, dezvoltând în acest mod încrederea reciprocă între state.

ARTICOLUL 2

Domeniu de aplicare

1. Prezentul tratat se aplică armelor convenționale din următoarele categorii:
  - a) tancuri de luptă;
  - b) vehicule blindate de luptă;
  - c) sisteme de artilerie de calibru mare;
  - d) avioane de luptă;
  - e) elicoptere de atac;
  - f) nave de război;
  - g) rachete și lansatoare de rachete;
  - h) arme de calibru mic și armamente ușoare.

2. În scopul prezentului tratat, activitățile de comerț internațional cuprind exportul, importul, tranzitul, transbordarea și brokerajul, denumite în continuare *transfer*.

3. Prezentul tratat nu se aplică transportului internațional de către orice stat parte sau în numele său de arme convenționale destinate uzului propriu, cu condiția ca acestea să rămână în proprietatea aceluia stat.

ARTICOLUL 3

Muniții

Fiecare stat parte instituie și actualizează un sistem național de control pentru reglementarea exportului de muniții trase, lansate sau eliberate la țintă cu ajutorul armelor convenționale prevăzute la articolul 2 alineatul (1) din prezentul tratat și aplică dispozițiile articolelor 6 și 7 înainte de a autoriza exportul acestor muniții.

ARTICOLUL 4

Piese și componente

Fiecare stat parte instituie și actualizează un sistem național de control pentru reglementarea exportului de părți și de componente dacă exportul se face sub o formă care face posibilă asamblarea armelor convenționale prevăzute la articolul 2 alineatul (1) și aplică dispozițiile articolelor 6 și 7 înainte de a autoriza exportul acestor piese și componente.

ARTICOLUL 5

Implementare generală

1. Fiecare stat parte implementează acest tratat într-o manieră coerentă, obiectivă și nediscriminatorie, ținând cont de principiile menționate în acest tratat.

2. Fiecare stat parte instituie și actualizează un sistem național de control, inclusiv o listă de control națională, în vederea implementării prevederilor acestui tratat.

3. Fiecare stat parte este încurajat să aplice prevederile acestui tratat asupra unei cât mai largi game de arme convenționale. Niciuna dintre definițiile naționale, a oricăreia dintre categoriile vizate de articolul 2 alineatul (1) literele a—g nu va conține o descriere mai limitată decât cele utilizate în Registrul de arme convenționale al Organizației Națiunilor Unite la momentul intrării în vigoare a prezentului tratat. Pentru categoria prevăzută de articolul 2 alineatul (1) litera h, definițiile naționale nu vor fi mai limitate decât cele utilizate în instrumentele relevante ale Organizației Națiunilor Unite la momentul intrării în vigoare a prezentului tratat.

4. Fiecare stat parte, în baza legislației naționale, comunică lista națională de control Secretariatului, care o va aduce la cunoștința celorlalte state părți. Statele părți sunt încurajate să facă publice listele de control naționale.

5. Fiecare stat parte ia măsurile necesare pentru implementarea prevederilor prezentului tratat și desemnează autorități naționale competente așa încât să aibă un sistem de control național transparent și eficient care să reglementeze transferurile de arme convenționale prevăzute de articolul 2 alineatul (1) sau de oricare alt bun dintre cele prevăzute de articolul 3 și articolul 4.

6. Fiecare stat parte desemnează unul sau mai multe puncte de contact naționale pentru schimbul de informații privind implementarea prezentului tratat. Fiecare stat parte notifică Secretariatului, înființat în aplicarea articolului 18, informații cu privire la punctul sau punctele naționale de contact și actualizează informațiile.

ARTICOLUL 6

Interdicții

1. Niciun stat parte nu va autoriza transferul de arme convenționale prevăzute de articolul 2 alineatul (1) sau al oricărui alt bun prevăzut la articolul 3 sau articolul 4, în măsura în care transferul ar încălca obligațiile sale decurgând din măsuri adoptate de Consiliul de securitate al Organizației Națiunilor Unite în baza capitolului VII al Cartei Organizației Națiunilor Unite, în particular embargouri privind armele.

2. Niciun stat parte nu va autoriza transferul de arme convenționale prevăzute de articolul 2 alineatul (1) sau al oricărui alt bun prevăzut de articolul 3 sau articolul 4, în măsura în care transferul ar încălca obligații internaționale relevante decurgând din acorduri internaționale la care este parte, în particular cele care privesc transferul internațional sau traficul ilicit cu arme convenționale.

3. Niciun stat parte nu va autoriza transferul de arme convenționale prevăzute de articolul 2 alineatul (1) sau al oricărui alt bun prevăzut de articolul 3 sau articolul 4, dacă are cunoștință, la momentul cererii de autorizare, că armele sau bunurile ar putea fi folosite la comiterea unui genocid, de crime împotriva umanității, de încălcări grave ale convențiilor de la Geneva din 1949, de atacuri împotriva civililor sau bunurilor civile protejate ca atare, sau de alte crime de război cum ar fi cele definite de acordurile internaționale la care este parte.

ARTICOLUL 7

Exportul și evaluarea cererilor de export

1. Dacă exportul nu este interzis de articolul 6, fiecare stat parte exportator, înainte de autorizarea exportului de arme convenționale prevăzute de articolul 2 alineatul (1) sau al oricărui alt bun prevăzut de articolul 3 sau articolul 4, aflate sub

jurisdicția sa și în conformitate cu sistemul național de control, evaluează, într-un mod obiectiv și nediscriminatoriu, ținând cont de orice element util, în special de informațiile furnizate de statul importator, conform articolului 8 alineatul (1), dacă exportul acestor arme sau bunuri:

- a) ar contribui sau ar aduce atingere păcii și securității;
- b) ar putea folosi la:
  - (i) comiterea sau facilitarea comiterii unei încălcări grave a dreptului internațional umanitar;
  - (ii) comiterea or facilitarea comiterii unei încălcări grave a dreptului internațional privind drepturile omului;
  - (iii) comiterea sau facilitarea comiterii unui act ce constituie infracțiune potrivit protocoalelor sau convențiilor internaționale privind terorismul la care statul exportator este parte; sau
  - (iv) comiterea sau facilitarea unui act ce constituie infracțiune potrivit convențiilor sau protocoalelor internaționale privind criminalitatea transnațională organizată la care statul exportator este parte.

2. Statul parte exportator analizează, de asemenea, dacă pot fi luate măsuri pentru a reduce riscurile enunțate la literele a) sau b) ale alineatului (1), precum măsurile de creștere a încrederii sau programe elaborate și hotărâte în comun de către statele exportatoare și importatoare.

3. Dacă, după efectuarea acestei evaluări și examinarea măsurilor de reducere a riscurilor disponibile, statul parte exportator hotărăște că există un risc semnificativ de producere a unor consecințe negative enumerate în alineatul (1) acesta nu autorizează exportul.

4. Fiecare stat parte exportator, în efectuarea evaluării sale, ia în considerare riscul ca armele convenționale prevăzute de articolul 2 alineatul (1) sau bunurile prevăzute de articolul 3 sau articolul 4 să fie utilizate pentru comiterea sau facilitarea comiterii de acte grave de violență bazată pe discriminarea sexuală sau de acte grave de violență împotriva femeilor și copiilor.

5. Fiecare stat parte exportator ia măsuri pentru a se asigura că autorizațiile de export de arme convenționale prevăzute de articolul 2 alineatul (1) sau de bunuri prevăzute de articolul 3 sau de articolul 4 sunt detaliate și emise înainte de export.

6. Fiecare stat parte exportator va comunica informațiile relevante despre autorizația respectivă, la cerere, statelor participante importatoare și statelor părți de tranzit sau de transbordare, conform dreptului său intern, practicilor sau politicilor sale.

7. Dacă, după acordarea unei autorizații, un stat parte exportator ia cunoștință de noi informații relevante, acesta este încurajat să reevalueze autorizația după consultare, dacă este nevoie, cu statul importator.

ARTICOLUL 8

Importul

1. Fiecare stat parte importator ia măsuri pentru a se asigura că informațiile utile și pertinente sunt furnizate, conform legislației naționale, statului parte exportator, la cererea sa, pentru a-l ajuta în evaluarea națională privind exportul, conform articolului 7. Aceste măsuri pot include comunicarea certificatelor de utilizator final sau utilizare finală.

2. Fiecare stat parte importator ia măsuri ca să reglementeze, atunci când este necesar, importurile de arme convenționale, vizate de articolul 7, aflate sub jurisdicția sa. Astfel de măsuri pot include regimurile de import.

3. Fiecare stat parte importator, dacă este țara destinației finale, poate cere informații de la statul parte exportator privind orice cerere de autorizare aprobată sau nedecisă încă.

ARTICOLUL 9

Tranzitul și transbordarea

Fiecare stat parte ia măsurile necesare pentru a reglementa, în măsura în care este necesar și posibil, tranzitul sau transbordarea sub jurisdicția și pe teritoriul său, de arme convenționale prevăzute la articolul 2 alineatul (1), conform dreptului internațional aplicabil.

ARTICOLUL 10

Brokerajul

Fiecare stat parte ia, în condițiile legislației sale, măsurile necesare pentru reglementarea activităților de brokeraj cu arme convenționale prevăzute la articolul 2 alineatul (1), aflate sub jurisdicția sa. Aceste măsuri pot consta în special în cerința înregistrării sau obținerii unei autorizații, de către brokeri, prealabil desfășurării activității de brokeraj.

ARTICOLUL 11

Deturnarea

1. Fiecare stat parte care participă la transferul de arme convenționale prevăzute la articolul 2 alineatul (1) ia măsuri de prevenire a deturnării lor.

2. Fiecare stat parte caută să prevină deturnarea transferului de arme convenționale prevăzute la articolul 2 alineatul (1) prin sistemul său național de control, instituit în aplicarea articolului 5 alineatul (2), evaluând riscul deturnării exportului și luând în considerare măsuri de reducere a riscului, precum cele de construire a încrederii sau programe convenite sau dezvoltate împreună cu statele exportatoare și importatoare. Dacă este necesar, pot fi luate alte măsuri de prevenire, cum ar fi examinarea părților participante la export, solicitarea de documente certificate sau asigurări suplimentare, interzicerea exportului ori alte măsuri adecvate.

3. Statele părți importatoare, de tranzit, transbordare sau exportatoare cooperează și fac schimb de informații, conform dreptului intern, dacă este necesar și posibil, pentru a reduce riscul deturnării în cursul transferului de arme convenționale prevăzute la articolul 2 alineatul (1).

4. Dacă un stat parte detectează o deturnare de arme convenționale prevăzute de articolul 2 alineatul (1) în timpul unui transfer, ia măsurile care se impun pentru a pune capăt acestei deturnări, în măsura în care sunt permise de dreptul său intern și cu respectarea dreptului internațional. Aceste măsuri pot consta în alertarea statelor părți potențial afectate, examinarea transporturilor de arme prevăzute la articolul 2 alineatul (1) care sunt deturnate și luarea de măsuri de urmărire prin deschiderea unei anchete și sancționarea infracțiunii.

5. Pentru a îmbunătăți înțelegerea și prevenirea deturnării de arme convenționale prevăzute la articolul 2 alineatul (1) la momentul transferului, statele părți sunt încurajate să facă schimburi reciproce de informații relevante cu privire la mijloacele de luptă eficiente împotriva deturnărilor. Aceste informații pot viza activitățile ilicite, corupția, rutele traficului internațional, brokerajul ilegal, sursele ilegale de aprovizionare, metodele de ascundere, locurile obișnuite de livrare sau destinațiile utilizate de grupurile organizate pentru livrarea deturnărilor.

6. Statele părți sunt încurajate să comunice celorlalte state părți, prin intermediul Secretariatului, măsurile luate în luptă împotriva deturnării armelor convenționale prevăzute la articolul 2 alineatul (1).

ARTICOLUL 12

Păstrarea datelor

1. Fiecare stat parte ține, conform legislației și reglementărilor naționale, registre naționale cu autorizațiile exporturilor sau exporturile efective de arme convenționale prevăzute de articolul 2 alineatul (1).

2. Fiecare stat parte este încurajat să păstreze registre cu privire la armele convenționale prevăzute la articolul 2 alineatul (1) care sunt transferate pe teritoriul său ca destinație finală sau care sunt autorizate să tranziteze ori să transbordeze teritoriul aflat sub jurisdicția sa.

3. Fiecare stat parte este încurajat să includă în aceste înregistrări: cantitatea, valoarea, modelul sau tipul, transferurile internaționale autorizate de arme convenționale prevăzute la articolul 2 alineatul (1), transferurile de arme convenționale efectiv realizate, informații privind statul sau statele exportatoare, importatoare, de tranzit sau transbordare și utilizatorii finali, dacă este cazul.

4. Registrele sunt păstrate pentru cel puțin 10 ani.

ARTICOLUL 13

Raportarea

1. Fiecare stat parte pune la dispoziția Secretariatului, în termen de un an de la intrarea în vigoare a prezentului tratat pentru respectivul stat parte, în conformitate cu articolul 22, un raport inițial care să cuprindă măsurile pe care le-a adoptat în vederea implementării tratatului, inclusiv reglementările naționale, liste naționale de control, precum și alte reglementări și măsuri administrative adoptate pe plan intern. Fiecare stat parte raportează Secretariatului orice noi măsuri pe care le va adopta pentru a implementa prezentul tratat, dacă este cazul. Rapoartele vor fi puse la dispoziție și distribuite celorlalte state părți de către Secretariat.

2. Statele părți sunt încurajate să transmită celorlalte state părți, prin intermediul Secretariatului, informații privind măsurile adoptate care s-au dovedit eficiente în lupta împotriva deturnării transferurilor de arme convenționale precizate la articolul 2 alineatul (1), la momentul transferului acestora.

3. Fiecare stat parte transmite anual Secretariatului, până la 31 mai, un raport pentru anul calendaristic precedent privind exporturile și importurile autorizate sau efectuate de arme convenționale precizate la articolul 2 alineatul (1). Rapoartele vor fi puse la dispoziția Secretariatului și vor fi distribuite de acesta statelor părți. Raportul depus la Secretariat poate conține aceleași informații pe care statul parte le-a înaintat și altor grupuri de lucru ale Organizației Națiunilor Unite, inclusiv Registrului Națiunilor Unite privind armele convenționale. Rapoartele pot exclude informații sensibile din punct de vedere comercial sau de securitate națională.

ARTICOLUL 14

Aplicarea

Fiecare stat parte ia măsurile necesare pentru implementarea legilor și reglementărilor naționale care pun în aplicare prezentul tratat.

ARTICOLUL 15

Cooperarea internațională

1. Statele părți cooperează între ele, în funcție de interesele lor în materie de securitate și de legislațiile naționale, pentru a implementa în mod efectiv prezentul tratat.

2. Statele părți sunt încurajate să faciliteze cooperarea internațională, inclusiv prin schimbul de informații cu privire la chestiuni de interes comun în ceea ce privește implementarea și aplicarea prezentului tratat, ținând cont de interesele proprii în materie de securitate și de legislațiile naționale.

3. Statele părți sunt încurajate să se consulte în chestiuni de interes comun și să facă schimb de informații, după caz, pentru a sprijini implementarea Tratatului.

4. Statele părți sunt încurajate să coopereze, în baza legislației naționale, pentru a facilita implementarea la nivel național a prevederilor prezentului tratat, în special prin schimbul de informații cu privire la activitățile și entitățile ilicite, și pentru a preveni și elimina deturnarea de arme convenționale prevăzute la articolul 2 alineatul (1).

5. Statele părți își acordă reciproc, de comun acord și cu respectarea legislațiilor naționale, toată asistența posibilă în procedurile de investigare, urmărire și judecare în legătură cu încălcarea măsurilor legale naționale adoptate în baza prezentului tratat.

6. Statele părți sunt încurajate să ia măsuri la nivel național și să coopereze între ele pentru a împiedica ca transferul de arme convenționale prevăzute la articolul 2 alineatul (1), să facă obiectul unor fapte de corupție.

7. Statele părți sunt încurajate să facă schimb de experiență și informații, privind experiența acumulată în legătură cu aplicarea prevederilor prezentului tratat.

ARTICOLUL 16

Asistența internațională

1. În scopul punerii în aplicare a prezentului tratat, fiecare stat parte poate solicita asistență, în special juridică și legislativă, sprijin în consolidarea structurilor sale instituționale, precum și asistență tehnică, materială sau financiară. Asistența poate include sprijin în gestionarea stocurilor, în desfășurarea programelor de dezarmare, demobilizare și reintegrare, în elaborarea legislației-tip și în adoptarea de practici eficiente de implementare. Fiecare stat parte în măsură să ofere această asistență o va furniza, la cerere.

2. Fiecare stat parte poate cere, oferi sau primi asistență, în special prin intermediul Organizației Națiunilor Unite, organizațiilor internaționale, regionale, subregionale sau naționale, organizațiilor nonguvernamentale sau în cadru bilateral.

3. Statele părți vor crea un fond pe bază de voluntariat, pentru a sprijini statele părți care solicită asistență internațională în implementarea prezentului tratat. Fiecare stat parte este încurajat să contribuie cu resurse la acest fond.

ARTICOLUL 17

Conferința statelor părți

1. Secretariatul provizoriu, înființat în temeiul articolului 18, va convoca o conferință a statelor părți nu mai târziu de un an de la intrarea în vigoare a prezentului tratat și apoi în funcție de hotărârea Conferinței statelor părți.

2. Conferința statelor părți adoptă, prin consens, regulile sale de procedură la prima sa sesiune.

3. Conferința statelor părți adoptă norme financiare proprii privind funcționarea sa, norme privind finanțarea oricărui organism subsidiar pe care l-ar putea înființa. La fiecare sesiune ordinară, Conferința adoptă un buget pentru perioada financiară până la următoarea sesiune ordinară.

4. Conferința statelor părți:

a) analizează punerea în aplicare a prevederilor acestui tratat, inclusiv evoluțiile intervenite în domeniul armelor convenționale;

b) examinează și adoptă recomandări privind punerea în aplicare și funcționarea prezentului tratat, în special promovarea universalității lui;

c) examinează propunerile de amendamente aduse prezentului tratat, conform articolului 20;

d) examinează problemele suscitade de interpretarea prezentului tratat;

e) examinează și hotărăște sarcinile și bugetul Secretariatului;

f) examinează crearea oricărui organe subsidiare necesare ameliorării funcționării Tratatului;

g) îndeplinește orice altă funcție în conformitate cu acest tratat.

5. Conferința statelor părți organizează sesiuni extraordinare de câte ori va considera necesar sau la cererea scrisă a oricărui stat parte, în măsura în care este susținută de cel puțin două treimi din statele părți.

ARTICOLUL 18

Secretariat

1. Prezentul tratat instituie un Secretariat însărcinat cu sprijinirea statelor părți în implementarea efectivă a acestui tratat. Până la prima reuniune a Conferinței statelor părți, funcțiile administrative legate de prezentul tratat vor fi încredințate unui Secretariat provizoriu.

2. Secretariatul va fi dotat cu suficient personal. Membrii săi vor avea competențele necesare pentru exercitarea eficientă a funcțiilor prevăzute la alineatul 3.

3. Secretariatul este responsabil în fața statelor părți. Dotat cu mijloace limitate, Secretariatul exercită următoarele funcții:

a) primește, pune la dispoziție și distribuie rapoartele prevăzute de prezentul tratat;

b) actualizează și pune la dispoziția statelor părți lista punctelor de contact naționale;

c) sprijină prezentarea de oferte și cereri de asistență pentru implementarea Tratatului și promovează cooperarea internațională conform cerințelor;

d) facilitează lucrările Conferinței statelor părți, în special prin luarea măsurilor și furnizarea serviciilor necesare desfășurării reuniunilor prevăzute de către prezentul tratat; și

e) îndeplinește oricare alte sarcini stabilite de Conferința statelor părți.

ARTICOLUL 19

Soluționarea disputelor

1. Statele părți se consultă și cooperează, de comun acord, în vederea soluționării tuturor disputelor care ar putea surveni între ele privind interpretarea și aplicarea Tratatului, inclusiv prin negociere, mediere, conciliere, reglementare judiciară sau oricare alt mijloc pașnic.

2. Statele părți pot alege, de comun acord, să recurgă la arbitraj pentru reglementarea tuturor disputelor între ele cu privire la problemele referitoare la interpretarea sau aplicarea prezentului tratat.

ARTICOLUL 20

Amendamente

1. Orice stat parte poate propune amendamente la expirarea unei perioade de 6 ani de la intrarea în vigoare a prezentului tratat. La expirarea acestei perioade, amendamentele propuse vor putea fi examinate doar de către Conferința statelor părți la fiecare 3 ani.

2. Orice propunere de amendament la prezentul tratat este prezentată în scris Secretariatului, care o difuzează tuturor statelor părți, cu cel puțin 180 de zile înainte de următoarea reuniune a Conferinței statelor părți, la care amendamentele ar putea fi examinate conform alineatului 1. Amendamentul este examinat la următoarea reuniune a Conferinței statelor părți la care amendamentele ar putea fi examinate conform alineatului 1 dacă, cel mai târziu în 120 de zile după distribuirea textului prin Secretariat, majoritatea statelor părți informează Secretariatul că sprijină examinarea propunerii.

3. Statele părți fac tot posibilul pentru a ajunge la consens asupra fiecărui amendament. Dacă nu se ajunge la niciun acord în pofida eforturilor depuse, amendamentul este, în ultimă instanță, adoptat printr-un vot majoritar a trei pătrimi din statele părți prezente și care votează la Conferința statelor părți. În scopurile acestui articol, statele părți prezente și votante sunt cele care sunt prezente și care votează pentru sau contra. Depozitarul comunică statelor părți orice amendament adoptat astfel.

4. Orice amendament adoptat conform alineatului 3 va intra în vigoare pentru fiecare stat parte care a depus instrumentul de acceptare pentru acel amendament la 90 de zile după ce majoritatea statelor care erau parte la Tratat la momentul adoptării amendamentului au depus instrumentele lor la depozitar. Ulterior, el va intra în vigoare pentru toate celelalte

state părți la 90 de zile după depunerea instrumentului de acceptare a amendamentului.

ARTICOLUL 21

Semnare, ratificare, acceptare, aprobare sau aderare

1. Prezentul tratat este deschis spre semnare tuturor statelor la sediul Organizației Națiunilor Unite din New York, începând cu 3 iunie 2013 până la intrarea sa în vigoare.

2. Prezentul tratat este supus ratificării, acceptării sau aprobării de fiecare stat semnatar.

3. După intrarea în vigoare, prezentul tratat va fi deschis aderării tuturor statelor ne semnate.

4. Instrumentele de ratificare, acceptare, aprobare sau de aderare sunt depuse la depozitar.

ARTICOLUL 22

Intrarea în vigoare

1. Prezentul tratat va intra în vigoare la 90 de zile după data depunerii celui de-al 50-lea instrument de ratificare, acceptare sau de aprobare la depozitar.

2. În privința oricărui stat care depune instrumentul de ratificare, acceptare, de aprobare sau de aderare după intrarea în vigoare a prezentului tratat, acesta va intra în vigoare la 90 de zile de la data depunerii, de către acel stat, a instrumentului de ratificare, acceptare, aprobare sau de aderare.

ARTICOLUL 23

Aplicarea provizorie

Orice stat poate, în momentul semnării sau depunerii instrumentului de ratificare, acceptare, de aprobare sau de aderare, să declare că va aplica cu titlu provizoriu articolul 6 și articolul 7 până la intrarea în vigoare a prezentului tratat pentru acel stat.

ARTICOLUL 24

Durata și denunțarea

1. Prezentul tratat are o durată nedeterminată.

2. Fiecare stat parte, în exercitarea suveranității naționale, are dreptul de a denunța prezentul tratat. Acesta va transmite o

notificare depozitarului, care va notifica toate celelalte state părți. Notificarea poate include motivele denunțării și va avea efect la 90 de zile de la primirea de către depozitar, cu excepția cazului în care se specifică o dată ulterioară.

3. Denunțarea nu exonerează statul de obligațiile, inclusiv financiare, aflate în sarcina sa în baza prezentului tratat atât timp cât acesta a fost stat parte.

ARTICOLUL 25

Rezerve

1. Fiecare stat parte poate, la momentul semnării, ratificării, acceptării, aprobării sau aderării, să formuleze rezerve care nu sunt incompatibile cu obiectul și scopul prezentului tratat.

2. Un stat parte poate retrage rezerva sa în orice moment printr-o notificare adresată depozitarului.

ARTICOLUL 26

Raporturile cu alte instrumente internaționale

1. Aplicarea prezentului tratat nu aduce atingere obligațiilor asumate de statele părți în baza altor acorduri internaționale, prezente sau viitoare, la care sunt părți, în măsura în care aceste obligații sunt compatibile cu prezentul tratat.

2. Prezentul tratat nu poate fi invocat ca motiv pentru a lipsi de efect acordurile de cooperare în domeniul apărării încheiate între statele părți la prezentul tratat.

ARTICOLUL 27

Depozitarul

Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite este depozitarul prezentului tratat.

ARTICOLUL 28

Texte autentice

Originalul prezentului tratat, ale cărui texte în engleză, arabă, chineză, spaniolă, franceză și rusă sunt egal autentice, este depozitat la secretarul general al Organizației Națiunilor Unite.

Adoptat la New York, la 2 aprilie 2013.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind promulgarea Legii pentru ratificarea Tratatului privind comerțul cu arme, adoptat la New York la 2 aprilie 2013 și semnat de România la New York la 3 iunie 2013**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Tratatului privind comerțul cu arme, adoptat la New York la 2 aprilie 2013 și semnat de România la New York la 3 iunie 2013, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 26 martie 2014.
Nr. 310.

REPUBLICĂRI

LEGEA Nr. 17/1990

privind regimul juridic al apelor maritime interioare, al mării teritoriale, al zonei contigue și al zonei economice exclusive ale României*)

CAPITOLUL I

Marea teritorială și apele maritime interioare ale României

Art. 1. — Prezenta lege reglementează statutul juridic al apelor maritime interioare, al mării teritoriale, al zonei contigue și al zonei economice exclusive, în conformitate cu dispozițiile Convenției Națiunilor Unite asupra dreptului mării, ratificată de România prin Legea nr. 110/1996.

Art. 2. — (1) Marea teritorială a României cuprinde fâșia de mare adiacentă țărmului ori, după caz, apelor maritime interioare, având lățimea de 12 mile marine (22.224 m), măsurată de la liniile de bază.

(2) *Liniile de bază* sunt liniile celui mai mare reflux de-a lungul țărmului sau, după caz, liniile drepte care unesc punctele cele mai avansate ale țărmului, inclusiv ale țărmului dinspre larg al insulelor, ale locurilor de acostare, amenajărilor hidrotehnice și ale altor instalații portuare permanente.

(3) Coordonatele geografice ale punctelor între care sunt trasate liniile de bază drepte sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta lege. În cazul unor evoluții obiective de natură să influențeze punctele între care sunt trasate liniile de bază drepte, coordonatele noilor puncte sunt stabilite prin hotărâre a Guvernului.

(4) Limita exterioară a mării teritoriale este linia care are fiecare punct situat la o distanță de 12 mile marine, măsurată de la punctul cel mai apropiat al liniilor de bază.

Art. 3. — Marea teritorială a României se delimitează de marea teritorială a statelor vecine prin înțelegeri cu fiecare dintre aceste state, în conformitate cu principiile și normele dreptului internațional.

Art. 4. — Limitele exterioare și laterale ale mării teritoriale, stabilite conform prevederilor art. 2 și 3, constituie frontiera de stat maritimă a României.

Art. 5. — Suprafețele de apă situate între țărmul mării și liniile de bază stabilite în art. 2 constituie apele maritime interioare ale României.

Art. 6. — (1) Apele maritime interioare, marea teritorială, solul și subsolul acestora, precum și spațiul aerian de deasupra lor fac parte din teritoriul României.

(2) În aceste spații România își exercită suveranitatea în conformitate cu legislația sa internă, cu prevederile convențiilor internaționale la care este parte și ținând seama de principiile și normele dreptului internațional.

CAPITOLUL II

Zona contiguă a României

Art. 7. — Zona contiguă a României este fâșia de mare adiacentă mării teritoriale care se întinde spre largul mării până la distanța de 24 mile marine, măsurată de la liniile de bază stabilite în art. 2.

Art. 8. — În zona sa contiguă, România exercită controlul pentru prevenirea și reprimarea încălcărilor, pe teritoriul său, ale legilor și reglementărilor sale din domeniul vamal, fiscal, sanitar și al trecerii frontierei de stat.

CAPITOLUL III

Zona economică exclusivă a României în Marea Neagră

Art. 9. — (1) Zona economică exclusivă a României este instituită în spațiul marin al țărmului românesc la Marea Neagră, situat dincolo de limita apelor mării teritoriale și adiacent acestora, în care România își exercită drepturi suverane și jurisdicția asupra resurselor naturale ale fundului mării, subsolului acestuia și coloanei de apă de deasupra, precum și în ceea ce privește diferitele activități legate de explorarea, exploatarea, protecția, conservarea mediului și gestionarea acestora.

(2) În condițiile specifice determinate de dimensiunile Mării Negre, întinderea zonei economice exclusive a României se stabilește prin delimitare, pe bază de acord încheiat cu statele vecine ale căror țărmuri sunt limitrofe sau situate față în față cu litoralul românesc al Mării Negre, ținându-se seama de faptul că lățimea maximă a zonei economice exclusive, în conformitate cu prevederile Convenției Națiunilor Unite asupra dreptului mării, ratificată de România prin Legea nr. 110/1996, poate fi de 200 mile marine măsurate de la liniile de bază prevăzute la art. 2.

(3) Delimitarea se face în conformitate cu principiile general recunoscute de dreptul internațional și cu respectarea legislației române, prin aplicarea, în funcție de circumstanțele specifice din fiecare sector de delimitat, a principiilor și criteriilor de delimitare general recunoscute, astfel încât să se ajungă la o soluție echitabilă.

Art. 10. — (1) În zona economică exclusivă România exercită:

a) drepturi suverane de explorare și exploatare, protecție, conservare și gestionare a tuturor resurselor naturale biologice și/sau nebiologice și a altor resurse care se află pe fundul mării, în subsolul acestuia, în coloana de apă, în spațiul aerian de deasupra acestuia;

*) Republicată în temeiul art. 107 alin. (3) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 august 2013, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea nr. 17/1990 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 765 din 21 octombrie 2002 și, ulterior, a fost modificată și completată prin: — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 17/1990 privind regimul juridic al apelor maritime interioare, al mării teritoriale, al zonei contigue și al zonei economice exclusive ale României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 780 din 16 noiembrie 2007, aprobată prin Legea nr. 102/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 371 din 15 mai 2008;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 17/1990 privind regimul juridic al apelor maritime interioare, al mării teritoriale, al zonei contigue și al zonei economice exclusive ale României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 411 din 10 iunie 2011, aprobată prin Legea nr. 239/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 864 din 8 decembrie 2011;

— Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012, rectificată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 117 din 1 martie 2013, cu modificările ulterioare.

b) drepturi suverane privind alte activități legate de explorarea și exploatarea zonei în scopuri economice, cum sunt producerea de energie cu ajutorul apei, al curenților și al vânturilor;

c) drepturi exclusive privind amplasarea și folosirea de insule artificiale, de instalații și lucrări destinate cercetării științifice, explorării și exploatării resurselor naturale din această zonă sau în alte scopuri economice;

d) jurisdicție privind:

— amplasarea și folosirea de insule artificiale, de instalații și lucrări;

— cercetarea științifică marină;

— protecția și conservarea mediului marin și a faunei marine;

e) alte drepturi prevăzute în prezenta lege sau în alte acte normative ale României și de normele general recunoscute ale dreptului internațional.

(2) Drepturile suverane și jurisdicția prevăzute la alin. (1) se realizează în conformitate cu legislația României.

Art. 11. — România poate coopera în zona sa economică exclusivă, prin organele sale competente, cu celelalte state riverane la Marea Neagră, pentru asigurarea conservării, explorării și exploatării raționale a resurselor biologice, protecției și apărării mediului marin, îndeosebi în sectoarele direct învecinate cu această zonă, ținându-se seama de caracteristicile specifice ale Mării Negre ca mare semiînchisă și cu potențial biologic redus.

Art. 12. — (1) În zona economică exclusivă a României toate statele, riverane sau fără litoral, se bucură, în conformitate cu normele general recunoscute ale dreptului internațional, de libertățile de navigație, de survol și de a instala cabluri și conducte submarine, precum și de libertatea de a utiliza marea în alte scopuri licite pe plan internațional, legate de exercitarea acestor libertăți, în condițiile respectării prevederilor prezentei legi și ale altor acte normative ale României.

(2) Pe axul traseului cablurilor și conductelor montate în mare se instituie zone de securitate și protecție, care se întind până la 1.000 de metri de o parte și de alta a acestuia.

Art. 13. — (1) România are interese prioritare în legătură cu stocurile de pești anadromi care se reproduc în apele sale și are răspunderea principală pentru aceste specii, exercitându-și în consecință drepturile cu privire la ele.

(2) Organele competente române iau măsuri pentru a asigura conservarea stocurilor acestor specii de pești anadromi prin acțiuni corespunzătoare și stabilirea de norme privind reglementarea pescuitului lor, inclusiv stabilirea capturii totale autorizate, și cooperează în acest scop cu organele altor state interesate, în cazul în care speciile menționate migrează dincolo de limitele zonei economice exclusive a României.

Art. 14. — (1) România asigură utilizarea optimă a resurselor piscicole și a altor resurse biologice, prin luarea măsurilor tehnice sau de altă natură ce se impun cu privire la conservarea și gestionarea lor în toate apele situate în interiorul limitelor exterioare ale zonei sale economice exclusive, cu luarea în considerare a celor mai sigure date științifice, iar în cazurile în care consideră necesar, în colaborare cu organizațiile internaționale având competență în acest domeniu și la care România este sau nu este membră.

(2) În acest scop organele competente române stabilesc anual volumul total autorizat al capturilor pentru fiecare specie de pește și alte resurse biologice, adoptă măsuri tehnice și de altă natură pentru a asigura un pescuit rațional și conservarea, protecția și regenerarea resurselor biologice, asigurând respectarea legislației române în materie privind monitorizarea prin satelit a navelor de pescuit, inclusiv inspecția, reținerea, sechestrarea și urmărirea judiciară a navelor de pescuit care încalcă drepturile suverane ale statului român.

(3) Stocurile de pești anadromi care se reproduc în cursurile de apă ale României nu pot fi pescuite decât în apele situate în interiorul limitelor zonei sale economice exclusive.

(4) În ceea ce privește respectarea reglementărilor privind stocurile de pești ce habitează sau traversează ape situate în zonele economice exclusive ale altor state ori migrează în apele internaționale, cooperarea României va fi asigurată prin acorduri specifice, în vederea conservării și gestiunii acestor stocuri, și ținând seama, în mod corespunzător, de interesele și de responsabilitățile sale.

Art. 15. — (1) Organele competente române pot permite accesul navelor de pescuit ale altor state în zona economică exclusivă a României, pe bază de acorduri, în condiții de reciprocitate, cu respectarea legilor și a reglementărilor române, precum și a normelor general recunoscute ale dreptului internațional, în scopul exploatării unui eventual excedent al volumului total autorizat al capturilor.

(2) Statele care participă, pe bază de acord cu România, la măsuri care urmăresc reînnoirea stocurilor de pești anadromi și la refacerea resurselor piscicole și a altor resurse biologice din zona sa economică exclusivă, îndeosebi prin finanțarea acestor măsuri, sunt luate în considerare cu prioritate la realizarea prevederilor alin. (1).

Art. 16. — (1) În zona sa economică, România are jurisdicție exclusivă asupra insulelor artificiale, instalațiilor și lucrărilor, inclusiv dreptul de a exercita controlul pentru prevenirea infracțiunilor și a altor încălcări privind legile și reglementările sale în domeniul vamal, fiscal, sanitar și al imigrației, precum și în legătură cu legile și regulamentele privind securitatea.

(2) În jurul insulelor artificiale, al instalațiilor și lucrărilor din zona economică exclusivă a României se instituie zone de securitate și protecție care se întind până la 500 de metri de la fiecare punct al limitelor lor exterioare, în afară de cazurile în care se prevede altfel prin norme internaționale general recunoscute. Organele române competente stabilesc și instituie în aceste zone măsurile care se impun pentru asigurarea securității și protecției atât a navigației, cât și a insulelor artificiale, instalațiilor și lucrărilor.

(3) Organizațiile, companiile, persoanele fizice și juridice, române și străine, care au dreptul să amplaseze, să mențină și să exploateze insulele artificiale, instalațiile și lucrările sus-menționate, sunt obligate să asigure și să mențină în stare de funcționare mijloacele permanente de avertizare asupra existenței acestora.

(4) Instalarea de insule artificiale, amplasarea de instalații și lucrări, instituirea în jurul lor a zonelor de securitate și protecție, precum și desființarea completă sau parțială a acestor instalații și lucrări se comunică prin avize pentru navigatori emise de autoritățile române competente, împreună cu toate datele necesare identificării acestora.

CAPITOLUL IV

Trecerea inofensivă prin marea teritorială

SECȚIUNEA A

Reguli aplicabile tuturor navelor străine

Art. 17. — (1) Trecerea inofensivă a navelor străine prin marea teritorială a României se efectuează în condițiile stabilite de prezenta lege și de alte reglementări în vigoare, cu respectarea normelor dreptului internațional.

(2) Prin *trecere* se înțelege faptul de a naviga în marea teritorială în scopul:

a) de a o traversa fără a intra în apele maritime interioare ori fără a ancora într-o radă sau a face escală într-o instalație portuară situată în afara apelor maritime interioare;

b) de a intra în apele maritime interioare și a ancora într-o radă sau a face escală într-o instalație portuară sau de a le părăsi.

(3) Trecerea trebuie să fie neîntreruptă și rapidă. Navele vor urma drumurile maritime, șenalele și pasele recomandate, specificate de hărțile maritime și în documentele de navigație.

(4) Pe timpul trecerii inofensive nu se permite oprirea sau ancorarea, în afara cazurilor când acestea sunt impuse de nevoile navigației sau ca urmare a unui caz de forță majoră ori avarie, pentru salvarea persoanelor sau pentru ajutorarea navelor și aeronavelor aflate în pericol.

Art. 18. — (1) Trecerea unei nave străine prin marea teritorială este inofensivă atât timp cât nu aduce atingere păcii, ordinii publice sau securității naționale.

(2) Se consideră că trecerea aduce atingere păcii, ordinii publice sau securității naționale dacă o asemenea navă desfășoară, în marea teritorială sau în apele maritime interioare, una dintre următoarele activități:

a) amenințarea cu forța sau folosirea forței împotriva suveranității, integrității teritoriale sau independenței politice a României sau în orice alt mod contrar principiilor dreptului internațional;

b) manevre sau exerciții cu arme de orice fel;

c) culegerea de informații în detrimentul apărării sau securității naționale;

d) propaganda care prejudiciază interesele apărării sau ale securității naționale;

e) decolarea de pe nave, apunarea sau îmbarcarea pe nave a oricărui fel de aparate de zbor;

f) lansarea, debarcarea sau îmbarcarea de tehnică militară, scafandri, submarine, alte vehicule submersibile sau amfibii și de orice alte instalații în măsură să execute cercetări acvatice sau subacvatice;

g) îmbarcarea sau debarcarea de mărfuri, stupefiante și substanțe psihotrope, fonduri bănești sau de persoane, contrar legilor și reglementărilor în vigoare, inclusiv vamale, fiscale, sanitare sau de imigrare;

h) poluarea deliberată și gravă, de orice natură, a apei și a mediului marin, a spațiului aerian de deasupra apei sau afectarea deliberată și gravă a ecosistemelor marine;

i) orice activitate de pescuit sau altă activitate de explorare ori exploatare ilegală a resurselor naturale și biologice;

j) orice activitate de cercetări științifice, arheologice sau ridicări hidrografice;

k) orice activitate care se desfășoară cu încălcarea reglementărilor internaționale în domeniul radiocomunicațiilor sau care poate perturba funcționarea sistemelor de comunicații sau a oricărui alt echipament sau instalații;

l) orice altă activitate care nu are o legătură directă cu trecerea sau care se desfășoară cu încălcarea condițiilor prevăzute în prezenta lege.

Art. 19. — În marea teritorială, în apele maritime interioare și în porturile României este interzis accesul oricărei nave care are la bord arme nucleare, chimice ori alte arme de distrugere în masă, sau care transportă asemenea arme sau muniție pentru acestea, precum și orice alte mărfuri sau produse interzise de legile României.

Art. 20. — Navele străine cu propulsie nucleară pot intra în rade sau în porturi numai cu aprobarea prealabilă a organelor române competente, care va fi solicitată cu cel puțin 30 de zile înainte de data intrării.

Art. 21. — (1) Navele străine cu propulsie nucleară și navele care transportă substanțe radioactive sau alte substanțe periculoase sunt obligate, atunci când se află în trecere prin marea teritorială, să aibă asupra lor documentele prevăzute de acordurile internaționale pentru aceste nave și încărcătura pe

care o transportă și să ia măsurile speciale de precauție prevăzute de aceste acorduri.

(2) Navele străine care transportă substanțe radioactive sau alte substanțe ori deșeuri periculoase sau nocive pot trece prin marea teritorială numai cu aprobarea organelor române competente. Aprobarea trebuie solicitată cu cel puțin 30 de zile înainte de data estimată a intrării în marea teritorială a României.

(3) Pe timpul trecerii inofensive a navelor prevăzute la alin. (2) oprirea sau ancorarea nu este permisă, în afara cazurilor prevăzute la art. 17.

(4) Navele străine cu propulsie nucleară sau care transportă substanțe radioactive ori alte substanțe sau deșeuri periculoase ori nocive vor utiliza numai căile de navigație desemnate de autoritatea română competentă și vor respecta dispozitivele de separare a traficului prescrise.

Art. 22. — (1) Controlul documentelor de siguranță a navelor cu propulsie nucleară și a navelor care transportă substanțe radioactive sau alte substanțe periculoase, controlul dozimetric și celelalte controale legate de protecția mediului înconjurător se execută de organele române competente, în locuri stabilite de către acestea. Pe timpul staționării navelor în porturi sau în rade pot fi executate controale suplimentare.

(2) Dacă în urma controlului se constată că prezența unei nave poate duce la consecințe periculoase, organele române competente pot dispune ca, într-un termen stabilit, nava respectivă să părăsească marea teritorială.

Art. 23. — Navele străine aflate în trecere prin marea teritorială sau staționate în rade ori în porturi nu vor folosi mijloacele de navigație radio, aparatura hidroacustică și de radiocomunicații, sistemele electronice și optice de observare decât pentru necesitățile siguranței navigației și staționării la ancoră, precum și pentru a comunica cu autoritățile portuare și a realiza traficul radio, în clar sau folosind coduri, cu stațiile românești de pe uscat, potrivit regulilor și procedurilor prevăzute în Regulamentul radiocomunicațiilor care este anexă la Convenția internațională a telecomunicațiilor.

Art. 24. — Organele române competente vor lua măsurile necesare pentru a preveni orice încălcare a condițiilor stabilite prin reglementările în vigoare cu privire la admiterea navelor străine în apele maritime interioare sau la instalațiile portuare și vor folosi orice mijloace legale, inclusiv de constrângere pentru a împiedica trecerea oricărei nave străine prin apele maritime interioare sau marea teritorială, dacă această trecere nu este inofensivă.

Art. 25. — (1) Organele române competente pot suspenda temporar, în anumite zone ale mării teritoriale, trecerea inofensivă a navelor străine, ori de câte ori această suspendare este cerută de asigurarea securității țării sau este necesară pentru a se putea executa exerciții militare.

(2) Măsurile de suspendare a trecerii inofensive prevăzute la alin. (1) vor fi publicate în „avize pentru navigatori” emise de organele române competente.

SECȚIUNEA B

Reguli aplicabile navelor străine folosite în scopuri comerciale

Art. 26. — (1) Jurisdicția penală a României se aplică cu privire la orice infracțiune săvârșită pe teritoriul român de către persoane îmbarcate la bordul navelor străine folosite în scopuri comerciale, precum și cu privire la orice infracțiune săvârșită la bordul unei asemenea nave, pe timpul când aceasta se află în porturile românești sau în apele maritime interioare.

(2) Jurisdicția penală a României nu se va exercita la bordul unei nave străine folosite în scopuri comerciale, care trece prin

marea teritorială, cu privire la o infracțiune săvârșită la bordul acesteia, cu excepția cazurilor când:

a) infracțiunea a fost săvârșită de un cetățean român sau de o persoană fără cetățenie care are domiciliul pe teritoriul României;

b) infracțiunea este îndreptată împotriva intereselor României sau împotriva unui cetățean român, ori a unei persoane rezidente pe teritoriul României;

c) infracțiunea este de natură să tulbure ordinea și liniștea publică în țară sau ordinea în marea teritorială;

d) exercitarea jurisdicției române este necesară pentru reprimarea traficului ilicit de stupefiante sau de substanțe psihotrope;

e) asistența autorităților române a fost cerută, în scris, de căpitanul navei ori de un agent diplomatic sau un funcționar consular al cărui pavilion îl arborează nava.

Art. 27. — Jurisdicția penală a României se aplică și în cazul încălcării prevederilor prezentei legi cu privire la zona economică exclusivă a României de către persoane îmbarcate la bordul navelor străine folosite în scopuri comerciale, dacă faptele sunt săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, sunt considerate infracțiuni.

Art. 28. — Jurisdicția penală la bordul unei nave sub pavilionul unui stat cu care România a încheiat o convenție consulară sau un alt acord similar se exercită cu respectarea prevederilor acestora.

Art. 29. — (1) În exercitarea jurisdicției României organele române competente vor putea dispune, în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare, reținerea sau sechestrarea unei nave străine folosite în scopuri comerciale și vor putea lua măsuri de executare silită împotriva unei asemenea nave care se găsește în marea teritorială, în apele maritime interioare sau în zona contiguă a României, pentru asigurarea executării obligațiilor contractate sau a altor obligații asumate de nava respectivă în timpul sau în legătură cu trecerea sa prin marea teritorială sau prin apele maritime interioare ale României, precum și pentru alte pretenții rezultând din evenimente de navigație care au avut ca urmare avarii ale navei sau încărcăturii, ori rezultând din abordaje, asistență sau salvare, precum și pentru despăgubiri, taxe și altele asemenea.

(2) În cazul încălcării drepturilor suverane ale statului român de explorare, exploatare, protecție, conservare și gestionare a mediului și a resurselor biologice din zona economică exclusivă, autoritățile române vor putea lua măsurile necesare, în conformitate cu dispozițiile legale române în vigoare și cu convențiile internaționale la care România este parte, inclusiv inspectarea sau reținerea unei nave străine folosite în scopuri comerciale. Nava reținută și echipajul său vor fi eliberate imediat după depunerea unei cauțiuni sau a unei alte garanții corespunzătoare.

SECȚIUNEA C

Reguli aplicabile navelor militare străine, submarinelor și celorlalte vehicule submersibile, precum și altor nave de stat folosite pentru servicii guvernamentale

Art. 30. — (1) Navele militare străine, submarinele și celelalte vehicule submersibile, precum și navele sub pavilion străin folosite pentru servicii guvernamentale pot intra în marea teritorială, în porturi și rade numai cu aprobarea prealabilă a Guvernului român, exceptându-se cazurile de avarie sau adăpostire de furtună.

(2) Aprobarea se solicită cu cel puțin 30 de zile înainte de data la care ar urma să aibă loc trecerea prin marea teritorială sau vizitarea porturilor sau radelor, cu excepția cazurilor când între România și statul pavilionului s-a convenit altfel.

Art. 31. — Submarinele și celelalte vehicule submersibile străine în trecere prin marea teritorială sunt obligate să navigheze la suprafață și să arboreze pavilionul național. Cele care se vor afla în imersiune vor fi constrânse să iasă la suprafață. În cazul când, din cauza unei avarii nu pot ieși la suprafață, acestea sunt obligate să semnalizeze, prin toate mijloacele, despre situația în care se află.

Art. 32. — Dacă o navă militară străină încalcă legile și reglementările României în apele maritime interioare sau în marea teritorială și nu ține seama de avertismentul ce i-a fost dat de a se conforma acestora, va fi somată să părăsească imediat marea teritorială a României.

Art. 33. — Răspunderea pentru orice prejudicii sau daune cauzate de către o navă militară străină ori de orice altă navă de stat folosită pentru servicii guvernamentale sau în scopuri necomerciale, precum și de către persoane care fac parte din echipajul acestor nave, pe timpul când nava respectivă s-a aflat în porturi, în apele maritime interioare, în marea teritorială și în zona economică exclusivă ale României, revine statului sub al cărui pavilion se află nava.

Art. 34. — Sub rezerva excepțiilor prevăzute în secțiunea A și a condițiilor art. 30—33, navele militare străine și alte nave de stat străine folosite pentru servicii guvernamentale se bucură de imunitate de jurisdicție pe timpul cât se află în porturi, în apele maritime interioare și în marea teritorială ale României.

CAPITOLUL V

Dreptul de urmărire în afara mării teritoriale

Art. 35. — (1) O navă străină folosită în scopuri comerciale poate fi urmărită în afara mării teritoriale a României și poate fi reținută pentru a fi trasă la răspundere, dacă există motive întemeiate să se creadă că acea navă a încălcat legile și reglementările române pe timpul cât s-a aflat în apele maritime interioare, în marea teritorială, în zona contiguă sau în zona economică exclusivă a României.

(2) Urmărirea poate începe atunci când nava străină sau una dintre ambarcațiunile acesteia se găsește în apele maritime interioare, în marea teritorială sau în zona contiguă a României și nu poate să fie continuată dincolo de limitele mării teritoriale sau ale zonei contigue, decât cu condiția să nu fie întreruptă.

(3) Urmărirea începe când nava străină nu se conformează semnalului de oprire și poate continua, fără întrerupere, până la intrarea navei urmărite în marea teritorială a propriului său stat sau a unui alt stat.

(4) Nava reținută conform prevederilor acestui articol poate fi condusă până la cel mai apropiat port românesc, pentru cercetări și aplicarea de sancțiuni.

(5) Dacă o navă a fost reținută în afara mării teritoriale, în împrejurări care nu justifică exercitarea dreptului de urmărire, ea va fi despăgubită pentru orice pierdere sau daună suferită ca urmare a acestei acțiuni.

(6) Dreptul de urmărire nu poate fi exercitat decât de navele și de aeronavele Ministerului Apărării Naționale și ale Ministerului Afacerilor Interne, autorizate în acest scop.

Art. 36. — (1) Dreptul de urmărire prevăzut la art. 35 se aplică și în cazul încălcării de către o navă străină, folosită în scopuri comerciale, a legislației române cu privire la zona economică exclusivă a României în Marea Neagră.

(2) În acest caz, urmărirea poate începe numai când nava străină în cauză sau una dintre ambarcațiunile sale se găsește în apele maritime interioare, în marea teritorială sau în zona economică exclusivă a României.

CAPITOLUL VI

Cercetarea științifică în marea teritorială și în zona economică exclusivă ale României

Art. 37. — Activitatea de cercetare științifică, precum și cea de prospectare și de amenajare a navigației în marea teritorială a României se realizează de către instituțiile române de specialitate, în baza programelor și proiectelor aprobate și cu avizul organelor române competente.

Art. 38. — Persoanele fizice sau juridice străine pot participa la cercetări științifice în marea teritorială a României numai cu autorizarea expresă a organelor române, potrivit prevederilor legislației în vigoare și condițiilor specifice stabilite de către acestea.

Art. 39. — (1) Cercetările științifice marine în zona economică exclusivă a României se efectuează numai cu autorizarea organelor române competente, în conformitate cu legislația României, ținându-se seama și de convențiile internaționale la care România este parte.

(2) Cercetările științifice în zona economică exclusivă a României, efectuate în scopuri exclusiv pașnice și pentru lărgirea și aprofundarea cunoștințelor științifice în domeniul marin, în folosul întregii omeniri, se pot face și de către state străine sau organizații internaționale, precum și de către persoane fizice sau juridice străine, dar numai cu acordul prealabil al organelor competente române. Acestea din urmă au dreptul să refuze, în mod discreționar, executarea unui proiect de cercetare științifică marină în zona economică exclusivă a României în următoarele cazuri:

a) dacă proiectul are o incidență directă asupra explorării și exploatării resurselor naturale, biologice sau nebiologice;

b) dacă proiectul prevede forări pe fundul mării, utilizarea de explozivi sau introducerea de substanțe nocive în mediul marin;

c) dacă proiectul prevede construirea, exploatarea sau utilizarea insulelor artificiale, a instalațiilor și lucrărilor prevăzute la art. 16;

d) dacă datele și informațiile privind proiectul, natura și obiectivele lui sunt inexacte sau dacă autorul ori beneficiarul proiectului nu s-a achitat de obligațiile contractate printr-un proiect de cercetare anterior, față de statul român;

e) dacă există indicii sau motive întemeiate care duc la concluzia că prin realizarea proiectului se poate aduce atingere drepturilor suverane și jurisdicției României asupra zonei sale economice exclusive prevăzute de prezenta lege și de prevederile dreptului internațional.

Art. 40. — Statele străine, organizațiile internaționale cu competență în acest domeniu, precum și persoanele fizice și juridice străine care intenționează să întreprindă cercetări științifice marine în zona economică exclusivă a României au obligația de a furniza organelor competente române, cu cel puțin 6 luni înainte de data propusă pentru începerea derulării proiectului de cercetare științifică marină, toate informațiile pe care acestea le solicită.

Art. 41. — În desfășurarea cercetărilor științifice marine în zona economică exclusivă a României statele străine, organizațiile internaționale cu competență în acest domeniu, precum și persoanele fizice și juridice străine care au obținut acordul organelor române competente în acest scop sunt obligate:

a) să asigure participarea reprezentanților statului român la lucrările de cercetare științifică marină, inclusiv la bordul navelor și al altor ambarcațiuni de cercetare științifică marină;

b) să permită organelor competente române, la cererea acestora, accesul la toate eșantioanele și datele obținute în cadrul cercetărilor științifice marine și să prezinte acestora rapoartele preliminare, rezultatele finale și concluziile după

încheierea cercetărilor, precum și datele care pot fi reproduse și eșantioanele care pot fi fracționate;

c) să furnizeze organelor competente române, la cererea acestora, o evaluare a datelor, eșantioanelor și a rezultatelor cercetării și să le ajute la interpretarea lor;

d) să nu difuzeze rezultatele cercetărilor, nici chiar parțial, pe plan internațional, pe căi naționale sau internaționale, fără a solicita și fără a obține acordul organelor competente române;

e) să ridice instalațiile și materialele utilizate, după încetarea activității de cercetare științifică, dacă nu s-a convenit altfel;

f) să nu afecteze în niciun fel prin activitatea pe care o desfășoară drepturile suverane și jurisdicția României asupra mării teritoriale și zonei sale economice exclusive prevăzute în prezenta lege.

Art. 42. — (1) Organele române competente au dreptul să ceară suspendarea lucrărilor de cercetare științifică marină în curs de desfășurare în zona economică exclusivă a României, pentru următoarele situații, dacă acestea nu sunt înlăturate într-un termen stabilit în acest scop:

a) lucrările nu sunt efectuate în conformitate cu informațiile comunicate conform art. 40, pe baza cărora organele competente române și-au dat consimțământul;

b) statul sau organizația internațională competentă ori persoanele fizice și juridice străine care desfășoară lucrările respective nu respectă dispozițiile art. 41.

(2) Organele române competente au dreptul să ceară încetarea tuturor lucrărilor de cercetare științifică marină în toate cazurile în care nerespectarea art. 40 echivalează cu o modificare importantă a proiectului sau a lucrărilor de cercetare.

(3) Ordinul de suspendare dat potrivit prevederilor alin. (1) va putea fi revocat de organele competente române, iar proiectul de cercetare științifică va putea continua de îndată ce statul sau organizația internațională competentă ori persoanele fizice și juridice care efectuează aceste lucrări de cercetare științifică marină s-au conformat condițiilor prevăzute la art. 40 și 41.

CAPITOLUL VII

Protecția mediului marin

Art. 43. — (1) Prevenirea, reducerea și menținerea sub control a poluării mediului marin, provocată sau care este legată de activitățile din apele maritime interioare, din marea teritorială, din zona economică exclusivă și din atmosfera de deasupra acestora, se realizează în conformitate cu legislația română în vigoare și cu convențiile internaționale la care România este parte.

(2) Organele române competente stabilesc norme și ia măsuri pentru protejarea și conservarea mediului marin, precum și pentru prevenirea, reducerea și menținerea sub control a poluării mediului marin și în legătură cu menținerea securității și a protecției navigației specifice zonei respective și asigură respectarea și aplicarea acestora în porturi, în apele maritime interioare, în marea teritorială și în zona economică exclusivă ale României.

(3) Măsurile luate în aplicarea prevederilor prezentului capitol vizează toate sursele de poluare a mediului marin. Ele includ, în special, măsurile care limitează:

a) evacuarea de substanțe toxice, dăunătoare sau nocive, mai ales substanțe nedegradabile, provenind din surse terestre, din atmosferă ori prin atmosferă sau prin scufundare;

b) poluarea de către nave, îndeosebi măsurile pentru prevenirea accidentelor și pentru a se face față cazurilor de urgență, a se asigura securitatea operațiunilor pe mare, a se preveni deversările, fie că sunt intenționate sau nu, și pentru a se reglementa proiectarea, construcția, echiparea și exploatarea navelor și componența/structura personalului afectat acestora;

c) poluarea provenind de la instalațiile sau aparatura utilizată pentru explorarea ori exploatarea resurselor naturale de pe fundul mării și din subsolul ei, în mod deosebit măsurile pentru prevenirea accidentelor și pentru a se face față cazurilor de urgență, a se asigura securitatea operațiunilor pe mare și a se reglementa proiectarea, construcția, echiparea și exploatarea acestor instalații și aparaturi și componența/structura personalului afectat acestora;

d) poluarea provenind de la celelalte instalații sau aparaturi care funcționează în mediul marin, aplicând măsurile pentru prevenirea accidentelor și pentru a se face față cazurilor de urgență, a se asigura securitatea operațiunilor pe mare și a se reglementa proiectarea, construcția, echiparea și exploatarea acestor instalații și aparaturi și componența/structura personalului afectat acestora.

(4) Măsurile luate potrivit prevederilor prezentului capitol cuprind și acele măsuri necesare pentru protejarea și conservarea ecosistemelor rare sau delicate, precum și a mediului de viață al speciilor și organismelor marine al căror număr este în scădere, care sunt amenințate sau pe cale de dispariție.

Art. 44. — Este interzisă, potrivit legislației în vigoare, poluarea de orice natură a apelor maritime interioare, a mării teritoriale și a zonei economice exclusive, precum și a atmosferei de deasupra acestora, prin orice mod sau mijloace, cum ar fi: deversarea, aruncarea, scufundarea sau degajarea de pe nave ori alte instalații plutitoare, submersibile sau fixe, de pe aparate de zbor, precum și de către surse aflate pe țărm a unor substanțe sau deșeuri nedegradabile, toxice, radioactive, hidrocarburi, precum și a altor substanțe nocive, dăunătoare sau periculoase pentru sănătatea oamenilor ori pentru flora și fauna mării, sau a altor reziduuri ori materiale care pot să producă pagube țărmului românesc ori să creeze obstacole în calea utilizării legitime a mării.

Art. 45. — (1) În cazul în care există motive întemeiate să se creadă că o navă folosită în scopuri comerciale, care se află în apele maritime interioare sau în marea teritorială ori care a trecut sau navighează prin zona economică exclusivă a României, a încălcat prevederile legislației române sau regulile internaționale privind prevenirea, reducerea și menținerea sub control a poluării mediului marin, organele române competente sunt în drept să ceară navei respective explicații în legătură cu faptele care îi sunt imputate, precum și să inspecteze această navă, în cazul în care ar refuza să prezinte explicațiile cerute ori dacă explicațiile primite nu concordă cu faptele, iar atunci când elementele de probă o justifică, să intenteze o acțiune judiciară în legătură cu această încălcare, în conformitate cu legislația română, și, printre alte măsuri necesare, să ordone, sub rezerva normelor dreptului internațional, reținerea navei.

(2) În cazul în care există dovezi evidente că o navă folosită în scopuri comerciale, care se află în apele maritime interioare, în marea teritorială sau în zona economică exclusivă a României, a încălcat prevederile legislației române sau regulile internaționale privind prevenirea, reducerea și menținerea sub control a poluării mediului marin, prin imersiune sau deversări ale unor substanțe ori deșeuri nedegradabile, toxice, radioactive, hidrocarburi, precum și ale altor substanțe nocive, dăunătoare sau periculoase pentru sănătatea oamenilor ori pentru flora și fauna mării, care au produs sau riscă să producă, prin poluare, riscuri și daune importante țărmului românesc ori intereselor statului român sau oricăror resurse din apele sale maritime interioare, marea sa teritorială sau din zona sa economică exclusivă, organele române competente sunt în drept să intenteze o acțiune judiciară în legătură cu această încălcare, în conformitate cu legislația română, și să ordone, sub

rezerva normelor dreptului internațional și dacă elementele de probă o justifică, reținerea navei.

Art. 46. — Dacă o navă străină folosită în scopuri comerciale se află într-un port românesc sau la o instalație terminală în larg, organele competente române pot iniția procedurile legale în legătură cu orice încălcare făcută de această navă, iar dacă nava se află în apele maritime interioare, în marea teritorială, în zona contiguă sau în zona economică exclusivă a României, poate fi urmărită și reținută în conformitate cu prevederile art. 29, 35 și 36.

Art. 47. — (1) În sensul prezentei legi:

1. prin *poluarea mediului marin* se înțelege introducerea de către orice persoană fizică sau juridică, direct ori indirect, de substanțe sau energie în mediul marin, când aceasta are sau poate avea efecte vătămătoare, cum ar fi daune aduse resurselor biologice, faunei și florei marine, riscuri pentru sănătatea omului, piedici pentru activitățile marine, inclusiv pescuitului și celorlalte utilizări legitime ale mării, alterarea calității apei mării din punct de vedere al întrebunțării acesteia și degradarea valorilor sale de agrement;

2. prin *scufundare* se înțelege:

a) orice evacuare deliberată de deșeuri sau de alte materii de pe nave, aeronave, platforme sau alte lucrări plasate pe mare;

b) orice sabordare pe mare a unor nave, aeronave, platforme sau alte lucrări;

3. prin *Convenția Marpol 73/78* se înțelege Convenția internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, modificată prin Protocolul încheiat la Londra la data de 17 februarie 1978, la care România a aderat prin Legea nr. 6/1993, în versiunea sa actualizată;

4. prin *deversare* se înțelege orice evacuare provenită de la o navă, oricare ar fi cauza acesteia, conform definiției prevăzute la art. 2 din Convenția Marpol 73/78;

5. prin *navă* se înțelege orice construcție maritimă, indiferent de pavilion, inclusiv ambarcațiunile cu aripi portante, vehiculele cu pernă de aer, submersibilele, mijloacele plutitoare și platformele fixe sau plutitoare;

6. prin *substanțe poluante* se înțelege substanțele prevăzute în anexele I (Hidrocarburi) și II (Substanțe lichide nocive în vrac) la Convenția Marpol 73/78;

7. prin *persoană juridică* se înțelege orice entitate juridică având acest statut în temeiul legislației naționale în vigoare, cu excepția statelor sau a organismelor publice care acționează în exercițiul autorității statului, precum și a organizațiilor internaționale publice.

(2) Termenul *scufundare*, în sensul alin. (1) pct. 2, nu vizează:

a) evacuarea de deșeuri sau de alte materii provenind direct sau indirect din exploatarea normală a navelor, aeronavelor, platformelor ori a altor lucrări plasate pe mare, precum și de la echipamentul acestora, cu excepția deșeurilor sau a altor materii transportate de nave ori transbordate pe nave, aeronave, platforme ori alte lucrări plasate pe mare, care sunt folosite pentru eliminarea acestor materii sau provenite din tratarea unor asemenea deșeuri ori a altor materii la bordul acestor nave, aeronave, platforme sau lucrări;

b) depozitarea unor materii în alt scop decât simpla lor eliminare, sub rezerva ca această depozitare să nu contravină scopurilor prezentei legi.

Art. 48. — (1) În cazul în care în apele maritime interioare, în marea teritorială sau în zona economică exclusivă a României are loc o coliziune de nave, o eșuare sau o altă avarie maritimă, iar acțiunile legate de un asemenea eveniment pot avea consecințe dăunătoare pentru mediul și fauna marină, precum și pentru apele maritime interioare, marea teritorială, zona economică exclusivă sau pentru țărmul românesc, organele

române competente sunt în drept să adopte măsurile necesare, corespunzător cu paguba efectivă sau cu amenințarea pe care o reprezintă, în scopul apărării împotriva poluării sau amenințării cu poluarea, și să asigure respectarea acestor măsuri dincolo de limitele mării teritoriale.

(2) Scufundarea de deșeuri în marea teritorială, zona economică exclusivă a României sau pe platoul continental al României, astfel cum este acesta definit la art. 76 din Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării, nu poate avea loc fără acordul prealabil expres al organelor române competente; acestea au dreptul să autorizeze, să reglementeze și să controleze această scufundare, după ce au examinat în modul convenit problema împreună cu celelalte state pentru care această scufundare poate, datorită situației lor geografice, să cauzeze, prin poluare, prejudicii acestora și mediului lor înconjurător.

CAPITOLUL VIII

Sanctiuni

Art. 49. — (1) Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă deversarea de substanțe poluante de pe o navă în:

- a) apele maritime interioare sau acvatoriile porturilor, în care se aplică Convenția Marpol 73/78;
- b) marea teritorială;
- c) zona economică exclusivă sau într-o zonă echivalentă stabilită în conformitate cu dreptul internațional;
- d) marea liberă.

(2) Fapta prevăzută la alin. (1), săvârșită din culpă, se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă.

(3) Fapta prevăzută la alin. (1) care a cauzat o deteriorare semnificativă a calității apelor sau prejudicii semnificative vieții marine se pedepsește cu închisoare de la un an la 5 ani.

(4) Fapta prevăzută la alin. (3), săvârșită din culpă, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

Art. 50. — În măsura în care nu contravine prevederilor dreptului internațional, jurisdicția penală a României se aplică și pentru faptele prevăzute la art. 49 săvârșite de pe nave străine:

- a) în zona economică exclusivă a României sau într-o zonă echivalentă stabilită în conformitate cu dreptul internațional;
- b) în afara teritoriului României și a zonei economice exclusive, dar care au cauzat sau riscă să cauzeze poluare pe teritoriul său ori în zona sa economică exclusivă, iar nava se află în mod voluntar într-un port sau terminal în larg al României;
- c) în marea liberă, iar nava se află în mod voluntar într-un port sau terminal în larg al României.

Art. 51. — (1) În aplicarea art. 230 alin. 1 din Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării, încheiată la Montego Bay (Jamaica) la 10 decembrie 1982, ratificată prin Legea nr. 110/1996, faptele prevăzute la art. 49 săvârșite de pe o navă străină în afara teritoriului României se pedepsesc cu amendă în cazurile în care jurisdicția penală a României se aplică conform regulilor de drept intern sau internațional.

(2) În aplicarea art. 230 alin. 2 din Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării, încheiată la Montego Bay (Jamaica) la 10 decembrie 1982, faptele prevăzute la art. 49 alin. (1), (2) și (4) săvârșite de pe o navă străină în marea teritorială a României se pedepsesc cu amendă.

Art. 52. — (1) Nu intră sub incidența art. 49 și 51 deversările de substanțe poluante care provin de la navele de război, de la navele de război auxiliare, precum și de la alte nave aparținând statului român ori altui stat sau exploatate de acesta și utilizate în momentul deversării exclusiv pentru un serviciu public, necomercial.

(2) Nu intră sub incidența art. 49 și 51 deversările de substanțe poluante care au fost produse în condițiile prevăzute

de regulile 15, 34, 4.1 sau 4.3 din anexa I revizuită ori de regulile 13, 3.1.1 sau 3.1.3 din anexa II revizuită la Convenția Marpol 73/78.

(3) Nu intră sub incidența art. 49 și 51 faptele săvârșite de proprietar, de comandant sau de echipajul navei, dacă deversarea de substanțe poluante a fost produsă în condițiile prevăzute de Regula 4.2 din anexa I revizuită sau de Regula 3.1.2 din anexa II revizuită la Convenția Marpol 73/78.

Art. 53. — (1) În cazul în care Autoritatea Navală Română constată săvârșirea unei infracțiuni prevăzute de prezenta lege sau are cunoștință de riscul săvârșirii unei asemenea infracțiuni care cauzează ori poate cauza o poluare iminentă, trebuie să informeze de îndată celelalte state membre susceptibile de a fi expuse acestor prejudicii, precum și Comisia Europeană.

(2) În cazul în care Autoritatea Navală Română constată săvârșirea unei infracțiuni prevăzute de prezenta lege sau are cunoștință de riscul săvârșirii unei asemenea infracțiuni, care poate fi supusă jurisdicției unui alt stat membru, trebuie să informeze de îndată respectivul stat membru cu privire la aceasta.

(3) Autoritatea Navală Română notifică de îndată statului de pavilion al navei sau oricărui alt stat în cauză măsurile luate în aplicarea prevederilor prezentei legi.

Art. 54. — (1) În cazul infracțiunilor care atrag competența mai multor state membre, România, prin autoritățile centrale competente, va coopera cu statele membre implicate, în special în ceea ce privește stabilirea condițiilor de urmărire penală, precum și a normelor privind asistența judiciară reciprocă.

(2) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului informează Secretariatul general al Consiliului cu privire la decizia României de a aplica jurisdicția sa penală pentru infracțiunile prevăzute de prezenta lege, săvârșite de unul dintre resortisanții săi, în cazul în care acestea pot fi pedepsite penal la locul în care au fost săvârșite sau în cazul în care locul în care au fost săvârșite nu intră sub nicio jurisdicție teritorială, precum și pentru infracțiunile săvârșite în beneficiul unei persoane juridice al cărei sediu social este situat pe teritoriul său.

Art. 55. — Se desemnează Autoritatea Navală Română ca punct de contact, în special în vederea schimbului de informații prevăzute la art. 53. Aceasta va transmite Comisiei Europene datele sale de contact.

Art. 56. — În cazul infracțiunilor prevăzute la art. 49, constatarea săvârșirii acestora și cercetarea penală revin organelor de urmărire penală.

Art. 57. — (1) Constituie contravenție următoarele fapte, dacă nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât să fie considerate, potrivit legii penale, infracțiuni:

- a) încălcarea interdicției prevăzute la art. 19;
- b) aducerea ilegală în țară, în scopul deversării, aruncării sau scufundării în apele maritime interioare, în marea teritorială sau în zona economică exclusivă a României sau al degajării în atmosfera de deasupra acestora, de pe nave sau de pe alte instalații plutitoare sau fixe, de pe aparate de zbor ori vehicule submersibile, de substanțe ori deșeuri nedegradabile, toxice, radioactive, hidrocarburi sau alte substanțe nocive, dăunătoare sau periculoase pentru sănătatea oamenilor ori pentru flora și fauna mării, ori de alte reziduuri sau materiale care pot să producă pagube țărâmului românesc ori să creeze obstacole în calea utilizării legitime a mării, inclusiv în scopuri turistice;
- c) pescuitul industrial sau altă activitate de explorare și exploatare ilegală a resurselor naturale și biologice ale apelor maritime interioare, ale mării teritoriale sau ale zonei economice exclusive a României, inclusiv ale fundului mării și ale subsolului din aceste zone;
- d) sabordarea unei nave în apele maritime interioare, în marea teritorială ori eșuarea ei la țărâm;

e) intrarea în porturile românești, fără aprobarea organelor române competente, a navelor cu propulsie nucleară;

f) neprezentarea documentelor prevăzute de acordurile internaționale pentru navele care transportă substanțe radioactive sau toxice ori alte substanțe periculoase, precum și neluarea măsurilor de precauție prevăzute de aceste acorduri;

g) efectuarea, fără autorizarea organelor române competente sau cu încălcarea condițiilor stabilite în autorizație, a unor activități de cercetare științifică, de prospecțiuni sau a altor activități în apele maritime interioare, în marea teritorială sau în zona economică exclusivă a României;

h) îmbarcarea sau debarcarea de persoane ori mărfuri în afara porturilor sau a locurilor unde aceste operațiuni sunt autorizate;

i) pătrunderea neautorizată a unei nave într-un port declarat închis sau într-o zonă a mării teritoriale în care trecerea inofensivă a fost suspendată temporar;

j) încălcarea restricțiilor prevăzute la art. 23;

k) încălcarea interdicțiilor prevăzute la art. 18 alin. (2) lit. e), f) și k);

l) nerespectarea regulilor stabilite de organele române competente cu privire la securitatea navigației și la protecția instalațiilor, a altor echipamente, a cablurilor de telecomunicații și a conductelor submarine, în apele maritime interioare, în marea teritorială sau în zona economică exclusivă ale României;

m) crearea de insule artificiale, amplasarea de instalații și lucrări în zona economică exclusivă a României;

n) nerespectarea avizelor pentru navigatori și a semnalizărilor privind instalarea de insule artificiale, amplasarea de instalații și lucrări în zona economică exclusivă a României;

o) neasigurarea instalațiilor și a altor echipamente cu mijloace permanente de avertizare a prezenței lor, încălcarea normelor de menținere a acestor mijloace în stare bună de funcționare și de lichidare a instalațiilor și echipamentelor a căror folosire a fost definitiv interzisă în zona economică exclusivă a României.

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. a)—h) se sancționează cu amendă de la 8.000 lei la 40.000 lei, iar cele prevăzute la alin. (1) lit. i)—o), cu amendă de la 2.000 lei la 10.000 lei, sancțiunile fiind aplicabile la locul constatării faptelor contravenționale.

Art. 58. — (1) Dacă faptele prevăzute la art. 57 alin. (1) lit. a)—g) au cauzat pagube importante sau au produs alte consecințe grave ori au fost săvârșite în mod repetat, sancțiunea este amenda de la 20.000 lei la 40.000 lei.

(2) Pentru faptele prevăzute la art. 57 alin. (1) lit. b) și c) sancțiunea poate fi, în funcție de gravitatea consecințelor și de întinderea pagubelor, amenda de la 40.000 lei la 150.000 lei.

(3) În situații deosebit de grave, organele române competente pot dispune, ca măsuri complementare, confiscarea navei, a instalațiilor, a uneltelor de pescuit, a aparatului și a altor obiecte de la contravenient, folosite la săvârșirea contravenției.

(4) Bunurile dobândite prin săvârșirea contravenției se confiscă.

(5) Sancțiunile se aplică și persoanelor juridice.

Art. 59. — Nu constituie contravenție faptele prevăzute la art. 57 alin. (1) lit. d), h), i) și j), dacă au fost săvârșite în scopul garantării securității navei ori a navigației sau al salvării de vieți omenești ori în scopul evitării unor avarii la navă sau la încărcătură.

Art. 60. — (1) Contravențiile se constată și sancțiunile se aplică, în conformitate cu reglementările în vigoare, de personalul cu sarcini de supraveghere și control al navigației din cadrul Ministerului Transporturilor, de personalul special

împuternicit de ministrul apărării naționale, ministrul afacerilor interne, ministrul mediului și schimbărilor climatice, ministrul agriculturii și dezvoltării rurale și de ministrul sănătății, precum și de alte persoane special împuternicite prin lege.

(2) Împotriva procesului-verbal de contravenție se poate face plângere, în termen de 15 zile de la data comunicării, la Secția maritimă și fluvială a Judecătoriei Constanța.

Art. 61. — Aplicarea amenzilor pentru contravenții nu scutește contravenientul de obligația de despăgubire pentru daunele pricinuite pe uscat, în apele maritime interioare, în marea teritorială și în zona economică exclusivă ale României, în conformitate cu legislația română.

Art. 62. — Amenzile aplicate persoanelor fizice sau juridice străine se plătesc în valută convertibilă, prin transformarea amenzilor din lei în valută la cursul de schimb oficial din momentul săvârșirii contravenției.

Art. 63. — Contravențiilor prevăzute la art. 57 le sunt aplicabile prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția art. 28 și 29.

Art. 64. — (1) În cazul comiterii unor fapte pentru care legea română prevede arestarea comandantului navei străine sau reținerea acesteia, organele române competente vor înștiința imediat oficiul consular sau misiunea diplomatică ale statului de pavilion despre măsurile luate.

(2) Nava reținută și echipajul său vor fi eliberate de îndată ce a fost depusă o cauțiune corespunzătoare, potrivit reglementărilor legale în vigoare. Cauțiunea va fi stabilită în lei și se va plăti în valută convertibilă, prin transformarea sumei din lei în valută la cursul de schimb oficial de la data săvârșirii contravenției.

Art. 65. — Organele Ministerului Apărării Naționale și ale Ministerului Afacerilor Interne vor asigura aplicarea prevederilor art. 30—32 și ale art. 35 și vor acorda sprijin altor organe de stat competente la aplicarea unor măsuri de constrângere împotriva navelor străine în marea teritorială și în zona economică exclusivă ale României, în baza prevederilor prezentei legi.

CAPITOLUL IX

Dispoziții finale

Art. 66. — Termenul *mare teritorială*, astfel cum este definit la art. 2, înlocuiește termenul *ape teritoriale* folosit în dispozițiile legale anterioare prezentei legi.

Art. 67. — Prezenta lege intră în vigoare după 90 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 68. — Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Decretul nr. 39/1956 pentru reglementarea regimului apelor teritoriale, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 3 din 28 ianuarie 1956, precum și orice alte dispoziții contrare.

*

Prezenta lege transpune art. 2—5, art. 8 și 16 din Directiva 2005/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind poluarea cauzată de nave și introducerea unor sancțiuni în caz de încălcare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. L 255 din 30 septembrie 2005, și art. 1 pct. 3 și 4 din Directiva 2009/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de modificare a Directivei 2005/35/CE privind poluarea cauzată de nave și introducerea unor sancțiuni în caz de încălcare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 280 din 27 octombrie 2009.

COORDONATELE GEOGRAFICE
ale punctelor între care sunt trasate liniile de bază drepte, de la care este
măsurată lăţimea spaţiilor maritime ale României

Segmentul	Punctele	Coordonatele geografice ale punctelor	
		Latitudine (φ)	Longitudine (λ)
A	1	45°10'51"	29°45'56"
	2	45°08'42"	29°46'20"
B	2	Ca la segmentul A	
	3	44°50'28"	29°36'52"
C	3	Linia celui mai mare reflux	
	4		
D	4	44°46'52"	29°31'48"
	5	44°43'38"	29°03'10"
E	5	Ca la segmentul D	
	6	44°31'26"	28°52'26"
F	6	Ca la segmentul E	
	7	44°07'15"	28°41'50"
G	7	Ca la segmentul F	
	8	43°59'14"	28°40'09"
H	8	Ca la segmentul G	
	9	43°44'20"	28°34'51"

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, Bucureşti; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” Bucureşti
 şi IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcţia de Trezorerie şi Contabilitate Publică a Municipiului Bucureşti
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relaţii cu publicul, Bucureşti, şos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 şi 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

